

[Augsburg], 1. September 1564

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 274r.
Steinmann Nr. 764.

S. Postremas tuas, Mi D. Oporine, 25 Iulij datas, Cal[endis] Augusti accepi, et praeterea chartas Suidae et a Maiero et à tabellario. Interim ad te rescribendi nulla fuit occasio, qua de causa erratorum correctione supersedi, etsi ea multa et faeda sunt, adeò vt alicubi versionem meam ipse non intelligam. Haec igitur plaga et accepta iam est, et aequo animo ferenda. Isocratis paraenesin cum grammatico commentariolo dedi Willeri ministro M. Samueli Dilpomio vnà cum literis, rusticus fortassis et importunius scriptis, sed syncero tuorum commodorum studio. Quare ignoscas velim meae erga te benevolentiae et temeritati γεροντοδιδασκαλικῆ, etsi in eadem mecum sententia sunt, qui vtrunque nostrum aetate, me verò prudentia longè vincunt. Consilium tuum secutus in solo Isocrate elaboro, cuius paraenesin, περὶ βασιλείας, Nicoclem, Epistolas, Vitas, antequam hae tibi reddantur, cum commentariolis, vti spero, absoluero. Quibus absolutis reliqua mihi expeditiora fore confido. Nam in reliquis tribus tomis multo ero breuior, nec ita multa sum habiturus quae vel corrigam vel annotem. Caeterum literis tuis grassatione luis pestiferae ita sum territus, vt nihil ad te mittere decreuerim, nisi abs te iussus. Vtrum Isocratem in tomos diuidere (Nam de Demosthene nondum cogito quicquam) an verò totum coniungere malis: tui arbitrij est. τὸ κατὰ τόμους et distractioni librorum et scholis est accommodatius: τὸ σύνοδον plus habet dignitatis. Tua est optio et autoritas, modò emendatè excudatur. In codice Isocratis mihi misso, nondum quicquam corrigendi fuit ocium. et praestare puto, meam versionem emendatam, mitti ad te descriptam quam diuelli librum, quem intra 4 menses totum ὀβελίζειν vix potero. et alicubi τὸ δυσανάγνωστον timeo charta quamuis aluminata perfluent. Sed tu iubebis, ego parebo dictatori οὐκ ἵππαρχος ὅν, ἀλλ᾽ ὑπογραμματεὺς. Literas fratri meo inscriptas Norimbergensis typographus Sebastianus Lochner a te petet, vnà cum 8. Suidae exemplis, quae de numero eorum, quae ad me missurus fueras, detrahas velim. Ea frater Norimbergensib[us] patronis et amicis meo nomine distribuet. Nam hinc illò mittendi minor et longè tardior solet esse occasio. Heruagium de remittendo Basilio moneas velim. Alioqui tute praestabis, quod pro illo spopondisti. De Morellij Demosthene quaeras velim è Gallis quid fiat. Solent Parisienses singulas orationes seorsim excudere, quas colligi velim et mitti ad me. Sed heus tu, memini quandam olim augurari, fore aliquem, qui conuersione mea Demosthenis vsus, genus orationis ornatius adhibiturus esset. Ab eo fortassis impulsus nouus ille typographus me inscio in meas lucubrationes inuolaturus fuit. Ac suam versionem edenti obstare nemini neque debo neque cupio. Sed meam vel surripi mihi vel castigationis specie, vt in Nizolio factum, meo nomine edi periuiquo animo ferrem. Ille graeca non satis intelligit. Quid autem praestabit, qui Ciceronianos centones sarciet? Ego correctorem non quaero, monitorem et adiutorem, qualis Castalio noster fuit, magnopere opto. Vidi quorundam Italorum et Hispanorum specimina Demosthenica. Sed aut me φίλαντία fallit, quod non puto (Neque enim sum αὐτοκόλαξ) aut non habeo quod illis inuideam. Saepè enim et ab autoris aberrant sententia, et affectatione sunt inepti praetereaqué obscuri. Nostra autem et cum graecis bona fide consentiunt, et perspicua sunt, quantum res ipsa siuit, et vnius anni spacio, aut citius etiam expoliri pleraque poterunt. Scire etiam cupio, nunquid Castalio in Isocrate annotarit. Quod si est: valde videre vellem, vt laboris aliqua pars mihi decederet. Vale et bene rem gerito. et quia a me fieri velis, quamprimum perscribito. Cal[endis] Septembbris 1564.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.